

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2247/2016
21.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Злата Ћирић Бељан и Александар Бељан, адвокати из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Дејановић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 167/16 од 12.04.2016. године, у седници одржаној 21.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 167/16 од 12.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 806/15 од 15.12.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се смањи његов допринос за издржавање тужене (своје кћерке ББ из ...), тако што би плаћао износ од 11.000,00 динара месечно, почев од дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови, и да се у том смислу промени став трећи изреке пресуде Општинског суда у Нишу П 3918/05 од 06.09.2005. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 167/16 од 12.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П2 806/15 од 15.12.2015. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао правноснажну пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизија тужиоца одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је пресудом Општинског суда у Нишу П 3918/05 од 06.09.2005. године, обавезан да на име доприноса за издржавање своје мал.ћерке, овде тужене, месечно плаћа 19% од своје зараде док за то постоје законски услови. Тужена је у време доношења наведене пресуде имала ... година а сада има ... година, иде у ... школу и њене потребе су повећане у односу на време када је утврђена обавеза издржавања. Редован је ученик .... Живи са мајком у стану који је власништво њене баке по мајци и нема непокретности уписане на своје име. Мајка је запослена и зарађује 25.000,00 динара месечно. Тужилац је запослен и остварује зараду која је за фебруар, март и април 2015. године износила око 88.000,00 динара у просеку. Власник је непокретности са укупним катастарским приходом од 0,71 динара. Живи са супругом која је незапослена у њеном стану. Има две ћерке и то ВВ која је рођена .... године и која је у време доношења пресуде од 06.09.2005. године имала ... .. (сада има ... година, иде у школу и похађа ... школу) и ћерку ГГ која је рођена .... године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, суд је у смислу одредби чл. 73., чл. 155. став 2., чл. 160. и чл.164. Породичног закона, одбио тужбени захтев тужиоца.

Имајући у виду да се издржавање на основу члана 160. Породичног закона одређује према потребама детета и могућностима родитеља, а водећи рачуна о минималној суми издржавања, суд је закључио да нису испуњени услови за измену раније одлуке о издржавању тужене. Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника од његових прихода, могућности за запослење, стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У смислу члана 73. Породичног закона, родитељи имају право и дужност да издржавају своје дете под условима предвиђеним овим Законом, а ти услови су управо услови који су наведени. Стога је у погледу одлуке о издржавању правилно примењено материјално право.

Ревизијским наводима тужиоца не доводи се у сумњу правилна примена материјалног права, а ревизијски навод тужиоца да су се код њега околности промениле у смислу да издржава још једно малолетно дете, не ослобађа га обавезе да доприноси издржавању тужене, као своје ћерке. У питању је млад, здрав, радно способан човек који може и мора да и додатним радним ангажовањем обезбеди средства којима ће доприносити издржавању своје деце, заједно са доприносом другог родитеља сагласно његовим могућностима. Тужилац у

ревизији понавља разлоге изнете у жалби против првостепене пресуде, који су били предмет правилне оцене другостепеног суда.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић